

ת"פ 1105/06 - מחמוד גנים נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת

24 אוקטובר 2018

ת"פ 1105-06 מדינת ישראל נ' גנים

בפני כב' השופט הבכיר שאהר אטרש
המבקש/הנאשם:

מחמוד גנים
ע"י ב"כ עוה"ד מארון נסאר

נגד
המאשימה/המשיבה:
מדינת ישראל

החלטה

1. בפני בקשתו של המבקש לסגירת ההליך המתנהל נגדו במרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות (להלן: "**המרכז**") בעקבות אי-תשלום סכום הפיצויים שהושת עליו בגזר הדין שניתן נגדו בתיק זה.
2. המבקש הורשע על-פי הודאתו בביצוע העבירות שיוחסו לו בכתב האישום המתוקן מיום 6.6.2007 שעניינו ניסיון לחבלה חמורה בנסיבות מחמירות - עבירה לפי סעיף 333 + 335(א)(1) + 25 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"), והסתייעות ברכב לשם ביצוע עבירת פשע - עבירה לפי סעיף 43 לפקודת התעבורה [נוסח חדש].
3. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, קיים ריב משפחתי על רקע מחלוקת בדבר רכוש בין אחמד סלימאן אבו ראס (להלן: "**המתלונן**"), שהנו קרוב משפחתו של המבקש, ומקורביו לבין המבקש ומקורביו. ביום 8.3.2006 בסמוך לשעה 9:30 בבוקר, הסיע המתלונן את אשתו ושתי כלותיו לבית מחותנו, אב כלותיו, מר אברהם גנאים (להלן: "**אברהם**"), שגם הוא היה שרוי בסכסוך עם המבקש. משהגיעו לביתו של אברהם ירדו שתי כלותיו של המתלונן מן הרכב, אשתו נותרה בתוך הרכב ואילו המתלונן עמד בסמוך לרכב, ושוחח עם אברהם שיצא לקראתם. בעוד אברהם והמתלונן משוחחים ביניהם, הגיח המבקש ברכבו, הסיט את כיוון נסיעתו לעבר מקום עומדם של אברהם והמתלונן ופגע במתלונן ברגלו הימנית. המתלונן נמחץ אל דלת רכבו ונגרר ממקום עומדו, ליד הדלת האחורית של הרכב, עד לצד הקדמי של הרכב, שם נפל כשהוא פצוע ברגלו. לאחר מכן, נמלט המבקש ברכבו מן המקום. המתלונן הובהל לבית חולים ונזקק לקבלת טיפול רפואי.
4. בגזר הדין מיום 31.10.2007 חוייב המבקש, בין היתר, בתשלום פיצויים בסך 20,000 ₪ למתלונן.
5. על-פי הנתען בבקשה, המבקש שילם את סכום הפיצוי באופן ישיר לידי המתלונן, לאחר שנערך הסכם סולחה

בין הצדדים ביום 12.9.2007.

6. לבקשה צורף תצהירו של המתלונן, המאשר כי המבקש סילק את הפיצוי אשר נפסק לזכותו בסך 20,000 ₪, והוא עותר לביטול וסגירת התיק במרכז.
7. המבקש מציין כי חובו למרכז נכון למועד הגשת הבקשה (2.10.2018) עומד על 54,072 ₪. לטענתו, המשך הטלת עיקולים והגבלות עליו פוגע בו באופן בלתי מידתי, ומונע בעדו מלחדש את רישיון הנהיגה שלו.
8. המשיבה מבקשת לדחות את הבקשה על הסף, זאת מן הטעמים שלהלן:
 - א. משחלף המועד הקבוע לתשלום הפיצוי למתלונן, הועבר התיק לגבייה במרכז בתאריך 21.11.2007, והפיצוי הפך ל"חוב" כהגדרתו בחוק המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות, התשנ"ה-1995 (להלן: "**החוק**").
 - ב. המרכז שלח למבקש דרישות לתשלום החוב בתאריך 5.12.2007 ובתאריכים 17.2.2008 ו-26.5.2008, כשהאחרונה נמסרה בתאריך 25.6.2008 לידי בנו של המבקש.
 - ג. המבקש לא פעל להסדיר את חובו חרף הדרישות שנמסרו לו, ובהתאם לסמכויות המרכז לפי סעיף 3 לחוק וסעיף 4 לפקודת המסים (גביה), החלו פעולות גבייה לרבות הטלת עיקולי צד ג' בבנק, עיקולי משכורת ואף בתאריך 23.8.2012 המבקש הוזמן לדיון בפני הרשם לפני הטלת הגבלות, ובתאריך 4.11.2012 הוטלו על המבקש הגבלות. חרף הדרישות שנשלחו למבקש וההגבלות שהוטלו עליו בגין החוב, לא התקבל כל תשלום במרכז.
 - ד. המבקש טוען כי שילם את הפיצוי כבר בשנת 2007, אך רק כעבור כ-10 שנים מיום מתן גזר הדין פנה בבקשה למרכז לסגירת התיק נגדו.
 - ה. המרכז ניסה ליצור קשר טלפוני מספר פעמים עם המתלונן אך ללא הצלחה. המתלונן לא צורף כד לבקשה, וזו עילה מספקת לדחיית הבקשה. לחלופין, מבקשת המשיבה לצרף את המתלונן ולקבל את עמדתו לבקשה.
 - ו. אי-גביית הפיצוי תביא לפגיעה במימוש התכליות שבבסיס הפיצוי למתלונן, שהן פיצוי נפגע העבירה וענישת העברין, בענייננו המבקש. כמו כן, סבורה המשיבה כי אי תשלום הפיצוי לרבות תוספת הפיגורים מהווה פגיעה בגזר הדין החלוט שניתן על ידי בית המשפט.
 - ז. בהתאם לסעיף 5 לחוק המרכז, המרכז אינו מוסמך להפחית פיגורים מחוב פיצוי. החוב והפיגורים אמורים להגיע בסופו של דבר לקורבן העבירה בתוספת ריבית והצמדה, וזאת בהתאם לסעיף 77 לחוק העונשין. לחלופין, ככל שבית המשפט יראה לנכון להפחית את הפיגורים, המשיבה מבקשת לחייב את המבקש לשאת בהוצאות ההליכים שננקטו לגביית החוב בסך של 371 ₪. המשיבה סבורה, בשים לב לנסיבות העבירות בהן הורשע המבקש, עבירות אלימות בנסיבות מחמירות, כי אין מקום להפחית את תוספת הפיגורים.

9. לאחר ששקלתי את טיעוני הצדדים, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות.

המבקש לא התייחס לטענות המשיבה כמפורט לעיל הגם שניתנה לו הזדמנות לכך. בתשובתו לתגובת המשיבה, חזר המבקש על האמור בבקשתו, ממנה עולה שטענתו היחידה היא כי שילם למתלונן את הפיצוי ויש לסגור את התיק במרכז. המבקש לא הכחיש בתשובתו כי המשיבה שלחה לו שלוש התראות לפני נקיטת בהליכי גבייה של החוב, כי בנו קיבל אחת ההתראות וכי הוזמן לדיון בפני הרשם לפני הטלת הגבלות. בנוסף, המבקש לא הסביר מדוע הגיש את בקשתו כעשר שנים לאחר ששילם למתלונן את הפיצוי שנפסק, ומדוע לא צירף אותו כצד להליך. יתירה מזאת, המבקש לא פירט בבקשתו את אופן ביצוע התשלום, אמצעי התשלום, מועדו ומקומו.

לבקשה אף לא צורף תצהירו של המבקש (למרות שצוין אחרת בבקשה). המבקש לא הוכיח בראיות של ממש כי החוב אכן נפרע ולא נתן הסבר המניח את הדעת מדוע לא נעשה הדבר באמצעות בית המשפט והמרכז (ראו: תפ"ח (מחוזי-חי') 355-09-13 בכרי נ' **מדינת ישראל**, פסקה 14 להחלטה מיום 6.9.2017).

תצהירו של המתלונן שצורף לבקשה אינו מספק, שכן המתלונן לא צורף כצד לבקשה, וחרף ניסיונותיה לא עלה בידי המשיבה לקבל מידע ממנו אם הופעל עליו לחץ פסול לצורך החתימה על התצהיר אם לאו.

10. גם שיקולי מדיניות שיפוטית תומכים במסקנתי כי דין הבקשה להידחות. מתן פתח להגשת בקשות לביטול הליכי גבייה של פיצוי שנפסק לנפגע עבירה במסגרת הליך פלילי בטענה כי סכום הפיצוי שולם ישירות לידי הנפגע, עלול לפגוע בתכליות העומדות מאחורי הפיצוי, ולהביא להפעלת לחצים על נפגעי עבירה ולפגיעה חוזרת בהם. בנוסף, נאשם שנדון אמור לפעול בדרך המקובלת שנקבעה בחוק, קרי תשלום הפיצוי דרך בית המשפט והמרכז, ואין לעודד בקשות כגון דא, שיש בהן כדי לעקוף מנגנון זה, ולהביא לפתחו של בית המשפט בקשות מסוג זה אף שנים רבות לאחר שבית המשפט סיים את מלאכתו.

11. לאור האמור, אני דוחה את הבקשה.

ניתנה היום, ט"ו חשוון תשע"ט, 24 אוקטובר 2018, בהעדר הצדדים.